

P09. Πρωτογενή δεδομένα δυσφαγίας σε ασθενείς με νευροεκφυλιστικά νοσήματα

Σμαραγδής Κ.¹, Βιρβιδάκη Ι.Ε.²

¹Λογοθεραπευτής, Απόφοιτος Τμήματος Λογοθεραπείας ΤΕΙ Ηπείρου, ²Λογοθεραπεύτρια, Πανεπιστημιακή Υπότροφος του Τμήματος Λογοθεραπείας ΤΕΙ Ηπείρου

Σκοπός: Αφορμή για την παρούσα μελέτη αποτέλεσε η έλλειψη επιδημιολογικών στοιχείων δυσφαγίας στη χώρα μας σε ασθενείς με σοβαρές νευροεκφυλιστικές παθήσεις. Στόχος ήταν η καταγραφή των συμπτωμάτων δυσφαγίας και των επιπλοκών της, από τους επαγγελματίες ιατρούς, σε ασθενείς με επιβεβαιωμένη διάγνωση άνοιας και νόσου Πάρκινσον.

Υλικό και Μέθοδος: Για την διεξαγωγή της έρευνας, ανασκοπήθηκαν τα ιατρικά αρχεία 201 ασθενών της Παθολογικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Χανίων κατά τη περίοδο Δεκεμβρίου 2012-Ιανουαρίου 2013. Στα συμπτώματα δυσφαγίας που επισημάνθηκαν από τους ιατρούς, συμπεριλήφθηκαν έκδηλα σημάδια δυσφαγίας όπως βήχας, πνιγμονή ή δύσπνοια μετά τη λήψη τροφής και έμμεσα προειδοποιητικά σημάδια δυσφαγίας όπως άρνηση στη λήψη τροφής και συχνές λοιμώξεις αναπνευστικού από εισρόφηση.

Αποτελέσματα: Από τους 201 ασθενείς της Παθολογικής Κλινικής καταγράφηκαν 42 κλινικές περιπτώσεις άνοιας και 18 περιπτώσεις νόσου Πάρκινσον. Το 45,2% των ασθενών με άνοια και το 27,7% των ασθενών με νόσο Πάρκινσον διαγνώστηκαν με δυσφαγία από τους θεράποντες ιατρούς. Στους ασθενείς με άνοια αναδείχθηκαν σημαντικά μεγαλύτερα ποσοστά άρνησης λήψης τροφής (21% έναντι 11%) ενώ το 1/3 των ασθενών με νόσο Πάρκινσον (33% έναντι του 11% στην άνοια) παρουσίασε ιστορικό αναπνευστικών λοιμώξεων ή πνευμονική εισρόφηση, έχοντας ως συνέπεια τη μακρά παραμονή τους στη νοσηλευτική μονάδα, ακόμη και την κατάληξη τους σε κάποιες περιπτώσεις. Κανένας από τους ασθενείς δεν έλαβε αξιολόγηση από λογοθεραπευτή.

Συμπεράσματα: Τα παραπάνω στοιχεία έδειξαν ομοιότητες με στοιχεία ανάλογων μελετών διεθνώς. Παρόλο που η επίπτωση της δυσφαγίας με τις όποιες συνοδές και σημαντικές επιπλοκές της είναι ιδιαίτερα αυξημένη στις εξελισσόμενες νευρολογικές παθήσεις, φαίνεται πως παραβλέπεται ή υποεκτιμάται από την ευρύτερη ιατρική κοινότητα η αναγκαιότητα μίας επίσημης λογοθεραπευτικής αξιολόγησης. Η συμβολή ενός εξειδικευμένου λογοθεραπευτή στην διεπιστημονική ομάδα φροντίδας των ασθενών με νευροεκφυλιστικά νοσήματα μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα αυτής και πιθανά να συνδράμει στη μείωση του εκτεταμένου υγειονομικού κόστους, περιορίζοντας τις επακόλουθες σοβαρές επιπλοκές.